

Sygn. akt: I C 329/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Magdalena Krajewska**

Protokolant: st. sekr. sądowy Sylwia Rosa

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2017 r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A. w W. na rzecz powódki, H. P. kwotę 40.540 zł (czterdzieści tysięcy pięćset czterdzieści złotych) wraz z odsetkami:

- od kwoty 40.000 zł ustawowymi od dnia 11 marca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 540 zł ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 1.063,97 zł tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych.

Syg.akt IC 329/14

UZASADNIENIE

Powódka, H. P. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej, (...) S.A. w W. kwoty 40. 000 zł tytułem zadośćuczynienia za utratę zdrowia, doznaną krzywdę, ból i cierpienie z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2012r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 24 lipca 2011r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym powódka doznała poważnych obrażeń ciała. Sprawca wypadku ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. W wyniku powyższego wypadku powódka odniosła obrażenia ciała i była zmuszona poddać się długotrwałemu i bolesnemu leczeniu oraz rehabilitacji. Powódka doznała wstrząśnienia mózgu, złamania obu zatok szczękowych, złamania dolnej ściany oczodołu lewego, złamania kości nosa, stłuczenia klatki piersiowej i stłuczenia miednicy. W trakcie leczenia u powódki stwierdzono złamanie płyty

podniebienia twardego i zwichnięcie trzech zębów. Charakter obrażeń twarzoczaszki spowodował konieczność leczenia operacyjnego powódki. Po opuszczeniu szpitala powódce zalecono stosowanie leków przeciwbólowych, usunięcie szwów po upływie siedmiu dni od zabiegu, usunięcie zastosowanych śrub po upływie sześciu tygodni. Powódce zalecono także unikanie wysiłku i urazów, usunięcie płytek po upływie przynajmniej sześciu miesięcy, dietę płynną, specjalną higienę jamy ustnej i kontrolę lekarską. Powódce zalecono również nieustanne noszenie przy sobie narzędzia do przecinania drutu na wypadek wymiotów. Zagrożenie zdrowia i życia powodowało u powódki silny stres i lęk o własne życie. W marcu 2012r. powódkę poddano dalszemu leczeniu, w tym leczeniu operacyjnym. W wyniku badania u powódki wykryto zaburzenia czucia nerwu podoczołowego strony lewej i prawej. Powódka w dniu 6 marca 2012r. została poddana kolejnemu zabiegowi operacyjnemu usunięcia tytanowej płytki wraz z trzema śrubami mocującymi. Powódce po tej operacji zalecono zażywanie leku przeciwbólowego K., zimne i lodowate okłady, dietę miękką, wzmożoną higienę jamy ustnej, unikanie wysiłków i urazów. Dopiero po operacji z dnia 6 marca 2012r. życie powódki zaczęło wracać do normalności, choć nadal poziom tego życia znacząco odbiega od stanu sprzed wypadku. U powódki przez długi okres czasu występowały lęki o charakterze komunikacyjnym. Jakość życia powódki po wypadku uległa poważnemu obniżeniu, gdyż powódka przez wiele miesięcy nie mogła normalnie funkcjonować i odczuwała liczne dolegliwości bólowe. Na twarzy powódki nadal widoczne są ślady zniekształcenia powstałego na skutek urazu z dnia 24 lipca 2011r. U powódki w wyniku wypadku doszło także do zaburzenia funkcjonowania sfery psychicznej. Powódka zgłosiła stronie pozwanej roszczenie o wypłatę zadośćuczynienia i odszkodowania za doznaną krzywdę i szkodę. Strona pozwana uznała swą odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powódki i decyzją z dnia 5 kwietnia 2012r. przyznała i wypłaciła powódce zadośćuczynienie w kwocie 30.000 zł. Na skutek odwołań i pism kierowanych przez powódkę do strony pozwanej, w dniu 26 lutego 2013r. strona pozwana wypłaciła powódce dodatkowo kwotę 15.000 zł tytułem dopłaty do wypłaconego wcześniej zadośćuczynienia. Pismem z dnia 12 kwietnia 2013r. powódka wniosła ostateczne odwołanie od decyzji strony pozwanej wnosząc o dopłatę kwoty 55.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Strona pozwana pismem z dnia 24 kwietnia 2013r. odmówiła uwzględnienia dalszych roszczeń powódki z tytułu zadośćuczynienia za doznaną w wyniku wypadku z dnia 24 lipca 2011r. krzywdę. W ocenie powódki, żądana pozewem kwota dopłaty do wypłaconego już zadośćuczynienia nie była wygórowana i stanowiła słuszną rekompensatę za cierpienia fizyczne i psychiczne, będące w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym w którym uczestniczyła powódka. Roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych powódka uzasadniła obowiązkiem strony pozwanej wypłaty na rzecz powódki tych odsetek od dnia następnego po upływie ustawowego terminu trzydziestu dni likwidacji szkody.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że sprawca kolizji z dnia 24 lipca 2011r. był ubezpieczony u strony pozwanej. Za skutki tego wypadku strona pozwana wypłaciła powódce zadośćuczynienie w kwocie 45.000 zł. W ocenie strony pozwanej dalsze roszczenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie. Wysokość przyznanego powódce zadośćuczynienia w kwocie 45.000 zł była zdaniem strony pozwanej odpowiednia do stopnia dolegliwości będących następstwem wypadku z dnia 24 lipca 2011r. W ocenie strony pozwanej po dokonaniu analizy sprawy brak było podstaw do zmiany stanowiska w zakresie kwoty zadośćuczynienia.

W piśmie procesowym z dnia 18 stycznia 2015r. powódka wniosła dodatkowo o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kwoty 540 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę poniesioną w wyniku wypadku z dnia 24 lipca 2011r. W uzasadnieniu tego pisma powódka podniosła, że na dochodzoną przez nią dodatkowo kwotę 540 zł odszkodowania składały się: kwota 180 zł z tytułu kosztów dojazdu na badania lekarskie przeprowadzone przez biegłego lekarza sądowego Z. B. w W., kwota 60 zł tytułem wykonania zdjęcia RTG i kwota 300 zł z tytułu kosztów wykonania badania tomograficznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lipca 2011r. powódka, H. P. jechała jako pasażerka z członkami swej najbliższej rodziny samochodem osobowym marki (...) drogą publiczną z L. w kierunku R.. Kierowca pojazdu którym podróżowała powódka nie

zachował należytej ostrożności przy kierowaniu tym pojazdem, zjechał na przeciwny pas ruchu i doprowadził do zderzenia kierowanego przez niego pojazdu w którym znajdowała się wówczas powódka, z prawidłowo poruszającym się drogą w kierunku przeciwnym samochodem osobowym marki (...). Po wypadku na miejscu zdarzenia powódka okresowo traciła i odzyskiwała przytomność, czuła, że nie może się poruszać. Z miejsca wypadku powódka została przewieziona karetką pogotowia ratunkowego do szpitala w L., gdzie przebywała na oddziale chirurgii ogólnej w okresie od dnia 24 lipca 2011r. do 27 lipca 2011r. W trakcie tego leczenia szpitalnego wykonano badania laboratoryjne i radiologiczne powódki. Powódka w trakcie tego leczenia szpitalnego została także przebadana przez lekarzy z zakresu otolaryngologii i z zakresu okulistyki. Badanie TK twarzoczaszki powódki wykazało doznane przez powódkę w wyniku wypadku z dnia 24 lipca 2011r. obrażenia ciała w postaci złamania ściany przedniej lewej zatoki szczękowej przechodzące na ścianę górną dolnego lewego oczodołu, wyłamania fragmentu dolnej ściany oczodołu o średnicy 7 mm, złamania ściany przedniej zatoki szczękowej prawej, złamanie kości nosowej po stronie prawej, krwawiaków zatoki szczękowej, jam nosa, częściowego zaciemnienia komórki sitowia po stronie lewej, odmy podskórnej policzków i powiek. U powódki stwierdzono uraz głowy ze wstrząśnięciem mózgu, złamanie zatok szczękowych, złamanie dolnych ścian oczodołów lewego i prawego, złamanie kości nosa, stłuczenie klatki piersiowej, stłuczenie miednicy. Powódka ze szpitala w L. została następnie w dniu 27 lipca 2011r. przewieziona karetką pogotowia ratunkowego celem dalszego, właściwego leczenia do (...) we W., gdzie powódka przebywała w okresie od dnia 27 lipca 2011r. do dnia 2 sierpnia 2011r. W trakcie tego leczenia szpitalnego w narkozie ogólnej wykonano zabieg operacyjny powódki polegający na w ścięciu podrzęskowym strony lewej, dotarciu do złamania dolnego brzegu oczodołu i zreponowaniu odłamów kostnych, które unieruchomiono płytkami i śrubami, na w ścięciu zewnątrzustnym strony lewej i prawej, uzyskaniu dostępu do złamanej szczęki górnej i zreponowaniu odłamów płytkami, założeniu czterech śrub (...) i wiązań sztywnych – drucianych, celem uzyskania prawidłowych warunków zgryzowych. Powódka w dniu 2 sierpnia 2011r. została wypisana ze szpitala z zaleceniami usunięcia szwów po siedmiu dniach od operacji, po sześciu tygodniach usunięcia śrub (...), kontroli w ambulatorium przyklinicznym co 10-14 dni, unikania wysiłków i urazów, usunięcia płytek za sześć miesięcy oraz stosowania diety płynnej. Powódka stosowała się do zaleceń lekarskich i w dniu 6 marca 2011r. w powyżej wskazanym szpitalu we W. u powódki przeprowadzono kolejny zabieg w znieczuleniu miejscowym ścięcia zewnątrzustnego w prawym górnym przedsionku usunięto trzy śruby i płytkę tytanową trzyoczkową. Po tym zabiegu zalecono powódce szwy w przedsionku usunąć za dziesięć dni w poradni przyszpitalnej, stosowanie diety miękkiej oraz unikania wysiłków i urazów. Nie usunięto wówczas powódce trzech płytek dwuoczkowej po stronie prawej i dwóch siedmio i ośmioczkowych po stronie lewej. Powódka w wyniku wypadku z dnia 24 lipca 2011r. faktycznie doznała obrażeń ciała w postaci urazu głowy, wstrząśnienia mózgu, złamania przedniej ściany zatoki szczękowej lewej, złamania dolnej ściany oczodołu lewego, złamania przedniej ściany zatoki szczękowej prawej, złamania kości nosowej po stronie prawej, złamania kości przegrody nosa, odmy, podskórnej policzków i powiek, złamania zębów 13,11,21, 23, 24, 25, stłuczenia stawów skroniowo-żuchwowych, stłuczenia klatki piersiowej, stłuczenia miednicy. Powódka w związku z tymi obrażeniami ciała doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 41%.

W początkowym okresie po wypadku z dnia 24 lipca 2011r., a zwłaszcza po zabiegu operacyjnym z dnia 27 lipca 2011r. powódka odczuwała silne dolegliwości bólowe uszkodzonych części twarzoczaszki, zażywała silne leki przeciwbólowe i przyjmowała jedynie płynne pokarmy przez rurkę, gdyż szczękę miała unieruchomioną w taki sposób, że nie mogła otwierać ust. Powódka posiadała także zalecenie lekarskie noszenia ze sobą stale narzędzia do przecinania drutów na wypadek wymiotów, gdyż gdyby u powódki doszło do zwrotu pokarmów z żołądka do jamy ustnej, a powódka nie przecięłaby drutów unieruchamiających jej szczękę, to mogłoby dojść do przedostania się pokarmu do drzewa oskrzelowego i do płuc, co groziłoby powódce śmiercią. Z tej przyczyny powódka podczas spożywania pokarmów oraz co najmniej dwie godziny później nie mogła być sama bez osób trzecich, gdyż mogłaby nie poradzić sobie z przecięciem drutów tkwiących w jej szczęce w sytuacji zagrożenia. Powódka także w czasie późniejszym, gdy mogła już spożywać posiłki, odczuwała i nadal odczuwa silne dolegliwości bólowe złamanej szczęki i innych złamanych kości twarzoczaszki, a dolegliwości te już nigdy u powódki nie ustąpią i będą miały różne nasilenie przy zmianach ciśnienia i temperatury powietrza. Powódka przez to, że przez okres sześciu tygodni nie mogła spożywać żadnych poza płynnymi pokarmów schudła 11 kilogramów. Powódka także odczuwała dolegliwości bólowe stłuczonego biodra, które nadal odczuwa przy większym wysiłku fizycznym i długotrwałym chodzeniu. Powódka nadal przyjmuje leki przeciwbólowe w związku z dolegliwościami bólowymi uszkodzonych części ciała w wyniku wypadku z dnia 24 lipca

2011r., a leczenie powódki nie zostało nadal zakończone. W związku z traumatycznymi przeżyciami związanymi z wypadkiem z dnia 24 lipca 2011r. oraz licznymi dolegliwościami bólowymi związanymi z obrażeniami ciała doznanymi w tym wypadku, jak też w związku z długotrwałym i bolesnym procesem leczenia tych obrażeń, powódka z osoby wcześniej otwartej, optymistycznej i wierzącej we własne możliwości, stała się osobą zamkniętą, unikającą kontaktów z innymi osobami, z silnym poczuciem bezwartościowości. Stosunek powódki do świata stał się pesymistyczny i sceptyczny. Wypadek z dnia 24 lipca 2011r. spowodował u powódki długotrwałe zmiany w jej psychice i utrudnia jej nadal osiągnięcie równowagi psychicznej. Obniżeniu uległa samoocena powódki, która odczuwa lęki oraz zaburzenia w poczuciu bezpieczeństwa.

Powódka w związku z badaniami lekarskimi biegłego lekarza sądowego z zakresu stomatologii ogólnej i chirurgii stomatologicznej lek. med. lek. stom. Z. B. poniosła koszty w łącznej kwocie 540 zł, w tym w kwocie 180 zł kosztów dojazdu na badania lekarskie celem wydania opinii przez biegłego, w kwocie 60 zł wykonania zdjęcia RTG oraz w kwocie 300 zł kosztu wykonania badania tomograficznego, niezbędnych biegłemu sądowemu do wydania opinii.

DOWODY: dokumentacja lekarska leczenia powódki k.17-45, k.58-69 akt,

opinia biegłego sądowego z zakresu stomatologii ogólnej

i chirurgii stomatologicznej lek. med. lek. stom. Z.

B. k.169-177 akt,

wyniki badań powódki k.202-203, k.206 akt,

faktura z dnia 26 sierpnia 2015r. k.204 akt,

faktura z dnia 16 września 2015r. k.205 akt,

opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii dr. N. med. M.

Z. k.221-223 akt,

opinia biegłej sądowej z zakresu psychologii mgr M.

Z. k.255-261 akt,

dołączone akta szkody strony pozwanej nr (...),

zeznania świadka, M. P. k.137-138 akt,

zeznania powódki, H. P. – zapis protokołu

rozprawy z dnia 9 maja 2017r.

W dacie powyższego zdarzenia drogowego z dnia 24 lipca 2011r. sprawca tego zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej tj. w (...) S.A. w W..

Powódka, H. P. pismem z dnia 31 stycznia 2012r. za pośrednictwem swego pełnomocnika zawiadomiła stronę pozwaną, (...) S.A. w W. o zdarzeniu drogowym z dnia 24 lipca 2011r. i wniosła o wypłatę na jej rzecz przez stronę pozwaną stosownej kwoty tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną w wyniku tego wypadku krzywdę.

Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacji szkody pismem z dnia 29 lutego 2012r. zawiadomiła pełnomocnika powódki o przyznaniu na rzecz powódki kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem drogowym z dnia 24 lipca 2011r. Następnie pismem z dnia 5 kwietnia 2012r. strona pozwana zawiadomiła powódkę o przyznaniu wyżej wymienionego zadośćuczynienia pieniężnego w kwocie 30.000 zł, a pismem

z dnia 25 lutego 2013r. o przyznaniu tego zadośćuczynienia w łącznej wysokości 45.000 zł, która to kwota w całości została powódce przez stronę pozwaną wypłacona.

Pismem z dnia 12 kwietnia 2013r. pełnomocnik powódki wezwał stronę pozwaną do dopłaty na rzecz powódki kwoty 55.000 zł tytułem dalszej części należnego zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w wyniku wypadku drogowego z dnia 24 lipca 2011r., w terminie 14 dni od daty doręczenia tego pisma, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dalsze roszczenia odszkodowawcze powódki z tytułu zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w wyniku wypadku z dnia 24 lipca 2011r. jednakże w późniejszym czasie przez stronę pozwaną nie zostały już uwzględnione.

DOWODY: pismo z dnia 31 stycznia 2012r. k.46-51 akt,

pismo z dnia 4 kwietnia 2012r. k.53-56 akt,

pismo z dnia 5 kwietnia 2012r. k.70 akt,

pismo z dnia 14 września 2012r. k.71-72 akt,

pismo z dnia 14 grudnia 2012r. k.74-75 akt,

potwierdzenie bankowego przelewu pieniężnego z dnia 26 lutego 2013r. k.77 akt,

pismo z dnia 25 lutego 2013r. k.78 akt,

opinia kompleksowa OC k.79-88 akt,

pismo z dnia 12 kwietnia 2013r. k.89-91 akt,

pismo z dnia 24 kwietnia 2013r. k.93 akt,

dołączone akta szkody strony pozwanej nr (...),

zeznania powódki, H. P. – zapis protokołu

rozprawy z dnia 9 maja 2017r.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w przeważającej części było zasadne, a przez to w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Okolicznością bezsporną między stronami w przedmiotowej sprawie był fakt, że powódka, H. P. w dniu 24 lipca 2011r. uległa wypadkowi drogowemu, którego sprawcą była osoba ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej tj. w (...) S.A. w W..

Jak ustalił Sąd w toku niniejszego postępowania, w wyniku tego wypadku powódka doznała obrażeń ciała wynikających z przeprowadzonych dowodów, a to dokumentacji lekarskiej leczenia powódki zawartej w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach szkody strony pozwanej, z wydanej w przedmiotowej sprawie opinii niezależnego od stron biegłego lekarza sądowego z zakresu stomatologii ogólnej i chirurgii stomatologicznej lek. med. lek. stom. Z. B., opinii biegłej sądowej z zakresu neurologii dr n. med. M. Z. (1) oraz zeznań świadka, M. P. i zeznań powódki, H. P. złożonych na rozprawach przed Sądem. Powódka także, jak ustalił Sąd w oparciu o opinię biegłej sądowej z zakresu psychologii mgr M. Z. (2), doznała poważnych urazów psychicznych związanych z wypadkiem, dolegliwościami

bólowymi uszkodzonych części ciała, a zwłaszcza twarzoczaszki oraz bolesnym leczeniem tych doznanych w wyniku wypadku przez powódkę obrażeń.

Zgodnie z art.415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie także z art.822§1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Dlatego też, zgodnie z powyższymi przepisami prawa, odpowiedzialność za skutki dla zdrowia powódki wypadku drogowego z dnia 24 lipca 2011r., w stosunku do powódki jako uprawnionej poszkodowanej, ponosiła strona pozwana, jako ubezpieczyciel sprawcy tego wypadku.

Zgodnie z art.444§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Zgodnie z art.445§1 kc, w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Z materiału dowodowego zgromadzonego i przeprowadzonego w przedmiotowej sprawie wynikało, że powódka, H. P. w wyniku wypadku drogowego z dnia 24 lipca 2011r. doznała licznych i bardzo dolegliwych obrażeń ciała w postaci urazu głowy, wstrząśnienia mózgu, złamania przedniej ściany zatoki szczękowej lewej, złamania dolnej ściany oczodołu lewego, złamania przedniej ściany zatoki szczękowej prawej, złamania kości nosowej po stronie prawej, złamania kości przegrody nosa, odmy podskórnej policzków i powiek, złamania zębów, stłuczenia stawów skroniowo-zuchwowych, stłuczenia klatki piersiowej, stłuczenia miednicy.

Powyższą okoliczność co doznanych przez powódkę obrażeń ciała w wyniku wypadku drogowego z dnia 24 lipca 2011r. Sąd ustalił na podstawie dokumentacji leczenia powódki oraz na podstawie pisemnej opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu stomatologii ogólnej i chirurgii stomatologicznej lek.med. lek. stom. Z. B. oraz na podstawie opinii biegłej sądowej z zakresu neurologii dr n. med. M. Z. (1), wydanych w przedmiotowej sprawie oraz w oparciu o zeznania świadka, M. P. i zeznania powódki, H. P..

Z powyższych dowodów wynikało, że powódka w związku z doznanymi w wypadku z dnia 24 lipca 2011r. powyżej wskazanymi, licznymi obrażeniami ciała, a zwłaszcza obrażeniami twarzoczaszki odczuwała i nadal odczuwa liczne dolegliwościami bólowe, co powoduje konieczność zażywania przez nią środków przeciwbólowych, konieczność dalszego leczenia, jak też utrudnia powódce normalne, codzienne funkcjonowanie.

Powódka więc, w ocenie Sądu, z uwagi na powyższe okoliczności doznała bardzo dolegliwych krzywd i cierpień związanych z urazami fizycznymi w związku z wypadkiem z dnia 24 lipca 2011r.

Sąd miał przy tym na względzie, że powódka po wypadku została poddana bardzo poważnemu i skomplikowanemu zabiegowi operacyjnemu w szpitalu we W., w trakcie której zespolono powódce uszkodzone w wypadku zatoki szczękowej i szczękę śrubami i płytkami tytanowymi, co powodowało u powódki dodatkowy dyskomfort i dolegliwości bólowe w funkcjonowaniu codziennym. Powódka przez okres sześciu tygodni po tej operacji nie mogła w ogóle jeść, zmuszona była przyjmować tylko pokarm płynny przez rurkę i to w obecności osób trzecich, przy codziennym ryzyku uduszenia się w przypadku cofnięcia się treści żołądkowej z żołądka do jamy ustnej. Było to także niewątpliwie traumatyczne przeżycie dla powódki, która w tym czasie ze względu na zadrutowaną szczękę w ogóle nie mogła otwierać ust. Okres rekonwalescencji powódki po usunięciu drutów ze szczęki był także bardzo bolesny, gdyż jak wynikało z opinii biegłego sądowego z zakresu stomatologii ogólnej i chirurgii stomatologicznej Z. B., powódka w czasie późniejszym musiała usprawniać swą szczękę, a każde otwarcie ust powodowało u powódki dotkliwy ból i

przeżycia traumatyczne. Sąd wziął także pod uwagę fakt, że jak wynikało z zeznań powódki, w związku z tym, że nie mogła normalnie jeść po wypadku, to w ciągu sześciu tygodni schudła aż 11 kilogramów, co także miało negatywne skutki dla ogólnego zdrowia powódki. Jak wynikało także z opinii wyżej wymienionego biegłego lekarza sądowego, powódka już nigdy nie wróci do zdrowia z przed wypadku, będzie już stale odczuwać dolegliwości bólowe ze strony złamanych kości twarzoczaszki, a złamania te spowodowały u powódki już trwałe uszczerbek na zdrowiu powódki w wysokości łącznej 41%.

Jak wynikało także z zeznań świadka, M. P., zeznań powódki oraz opinii biegłej sądowej z zakresu psychologii, mgr M. Z. (2), wypadek z dnia 24 lipca 2011r. i obrażenia ciała doznane w wyniku tego wypadku, spowodowały u powódki także bardzo poważny uraz psychiczny, który wpłynął na obecny, ogólny zły stan zdrowia psychicznego powódki. Jak wynikało z opinii biegłej sądowej z zakresu psychologii, powódka przed wypadkiem była osobą pogodną, wesołą i optymistycznie nastawioną do życia, jak też do innych osób. W związku z cierpieniami fizycznymi związanymi z wypadkiem oraz w związku z traumatycznymi przeżyciami związanymi z samym wypadkiem, powódka zamknęła się w sobie, w pesymistyczny sposób obecnie podchodzi do życia oraz unika kontaktów z innymi osobami. Nadto, u powódki występują stany lękowe, w tym związane z jazdą samochodem i uczestniczeniem w ruchu drogowym.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zadośćuczynienie pieniężne określone w art.445 kc posiada charakter kompensacyjny, a przez to, musi być ustalone w takiej wysokości, która przedstawia ekonomicznie odczuwalną wartość dla osoby poszkodowanej, która to wysokość jednakże nie może być nadmierną w stosunku do doznanej przez poszkodowanego krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a przez to powinna być utrzymana w rozsądnych granicach.

W ocenie Sądu, przyznane powódce i wypłacone przez stronę pozwaną dotychczas zadośćuczynienie pieniężne w kwocie 45.000 zł było w zbyt niskiej wysokości do doznanych przez powódkę krzywd i cierpień związanych z wypadkiem z dnia 24 lipca 2011r. i nie spełniało przez to swej funkcji kompensacyjnej, przy uwzględnieniu także aktualnych obecnie stosunków majątkowych społeczeństwa. Sąd dokonując takiej oceny wysokości tego dotychczas wypłaconego powódce przez stronę pozwaną zadośćuczynienia pieniężnego, wziął pod uwagę przede wszystkim długotrwałość i intensywność cierpień powódki oraz fakt, że cierpienia te trwają nadal, a powódka już nigdy nie wróci do zdrowia i normalnego życia takiego jak przed wypadkiem.

Przy uwzględnieniu krzywdy i cierpienia powódki opisanych w ustaleniach faktycznych i we wcześniejszych rozważaniach, w ocenie Sądu, zasadne w pełni było roszczenie powódki w zakresie należności głównej dochodzonej pozwem, co do dalszej kwoty 40.000 zł części należnego powódce od strony pozwanej zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 24 lipca 2011r. Powódka bowiem odczuwała i nadal odczuwa liczne dolegliwości bólowe związane z urazami doznanymi w wyniku wypadku, zmuszona jest przez to zażywać leki przeciwbólowe, kontynuować leczenie, które nigdy już nie przywróci jej dawnej sprawności.

Łączna kwota 85.000 zł, w tym kwota 45.000 zł przyznanego już wcześniej powódce i wypłaconego przez stronę pozwaną oraz ustalonego przez Sąd i przyznanego w niniejszym postępowaniu sądowym w kwocie 40.000 zł zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę i cierpienia, w ocenie Sądu będzie właściwym i odpowiednim zadośćuczynieniem dla powódki za skutki dla jej zdrowia wypadku drogowego z dnia 24 lipca 2011r., zrekompensuje powódce w całości doznaną przez nią z tego powodu szkodę niemajątkową na jej osobie oraz nie będzie świadczeniem nadmiernym w odniesieniu do obecnych stosunków majątkowych społeczeństwa.

Nadto, w ocenie Sądu zasadne było także roszczenie powódki zgłoszone w toku niniejszego postępowania sądowego o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej odszkodowania pieniężnego tytułem naprawienia szkody jakiej doznała powódka w związku z wypadkiem z dnia 24 lipca 2011r. w kwocie łącznej 540 zł, a to kosztów poniesionych przez powódkę w związku z badaniami lekarskimi przeprowadzonymi u powódki przez biegłego lekarza sądowego Z. B. celem wydania zleconej w sprawie opinii co do skutków dla zdrowia powódki powyżej wskazanego wypadku drogowego. Powódka bowiem faktycznie celem przeprowadzenia jej badań lekarskich przez wyżej wymienionego biegłego lekarza sądowego zobligowana była stawić się na termin tych badań do W. i z tytułu kosztów dojazdu poniosła

kwotę 180 zł. Nadto, powódka zobligowana została przez biegłego sądowego do wykonania badań w postaci zdjęcia RTG za które to badanie powódka zapłaciła cenę 60 zł oraz w postaci badania tomograficznego za które powódka zapłaciła kwotę 300 zł. Dlatego też, zasadnym było roszczenie powódki o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej także powyżej należności pieniężnej, tytułem należnego odszkodowania związanego z kosztami badań i dojazdu na badania lekarskie, które to koszty także były związane z wypadkiem z dnia 24 lipca 2011r.

Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszego wyroku, zasądając od strony pozwanej na rzecz powódki łącznie kwotę 40.540 zł, w tym dalszą kwotę 40.000 zł tytułem dalszej części należnego zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 24 lipca 2011r. oraz w tym kwotę 540 zł tytułem należnego odszkodowania związanego z kosztami badań i dojazdu na badania lekarskie związane z wypadkiem z dnia 24 lipca 2011r.

Orzeczenie o należnych odsetkach ustawowych i odsetkach ustawowych za opóźnienie od zasądzonej należności głównej jak w punkcie I sentencji wyroku Sąd wydał co do kwoty 40.000 zł w oparciu o art.481§1 i §2 kc w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2013r. poz.392 z późn.zm.), ustalając, że powódce należne były odsetki ustawowe od tej części zasądzonej niniejszym wyrokiem należności głównej od dnia 11 marca 2012r., a więc z upływem 30 dni od daty doręczenia stronie pozwanej zgłoszenia przez powódkę roszczenia o zapłatę należnego zadośćuczynienia pieniężnego pismem z dnia 31 stycznia 2012r., które to pismo strona pozwana otrzymała w dniu 8 lutego 2012r., a przez to po upływie 30 dni od daty jego otrzymania pozostawała w opóźnieniu wobec powódki z zapłatą tej należności głównej dochodzonej pozwem, zgodnie z powyżej wskazanymi przepisami prawa. Natomiast co do należnych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 540 zł zasądzonego odszkodowania Sąd orzekł na podstawie art.481§1 i §2 kc w zw. z art.476 kc, gdyż strona pozwana powinna była spełnić to świadczenie pieniężne na rzecz powódki niezwłocznie po wezwaniu. Odpis pisma procesowego powódki z dnia 16 grudnia 2015r. rozszerzającego żądanie pozwu o kwotę 540 zł odszkodowania został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej w dniu 17 lutego 2016r. Dlatego też, Sąd przyjął, że strona pozwana pozostawała w opóźnieniu z zapłatą tej należności wobec powódki po upływie siedmiu dni od doręczenia tego pisma, a przez to powódce były należne odsetki ustawowe za opóźnienie od tej należności od dnia następnego tj. od dnia 25 lutego 2016r.

Dlatego też, w pozostałym zakresie co do dochodzonych pozwem odsetek ustawowych od należności głównej za wcześniejszy okres Sąd powództwo oddalił jak w punkcie II sentencji niniejszego wyroku, gdyż wcześniej roszczenie nie było jeszcze wymagalne.

O kosztach procesu jak w punkcie III sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z art.100 kpc, obciążając stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu na rzecz powódki w całości poniesionych przez powódkę kosztów procesu, w związku z tym, że powódka w przeważającej części wygrała sprawę. Na powyższe koszty procesu należne powódce od strony pozwanej w łącznej kwocie 5.217 zł składały się: kwota 2.000 zł uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, kwota 800 zł uiszczonych zaliczek pieniężnych na poczet wynagrodzenia biegłych sądowych, kwota 2.400 zł wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

O nie uiszczonych kosztach sądowych w kwocie 1.063,97 zł, w tym w zakresie brakującej części wynagrodzeń biegłych sądowych za wydane w sprawie opinie w kwocie 1036,97 zł oraz w tym w kwocie 27 zł brakującej części opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa, jak w punkcie IV sentencji niniejszego wyroku Sąd orzekł na podstawie art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2010r. nr 90 poz.594 z późn.zm.) w zw. z art.100 kpc, także tymi kosztami sądowymi obciążając stronę pozwaną, która w przeważającej części przegrała sprawę.